

РЕШЕНИЕ

№ 4056

гр. София, 22.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 28.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5565** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и сл. от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Л. О. У., гражданин на Н. против Решение № УП-109/10.06.2011г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал.1, т.1 във връзка с чл.13, ал.1, т.5 от ЗУБ е отхвърлена неговата последваща молба за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата и по съществото на спора в представената от адв. В. И. писмена защита се твърди, че оспореният административен акт е издаден от некомпетентен орган, поради изтичане на 3-дневния срок по чл. 70, ал.1 от ЗУБ, считано от датата на подаване на молбата за закрила и преминаване на производството по общия ред съгласно чл. 70, ал.2 от същия закон. На това основание се иска прогласяване нищожността на оспорения административен акт.

Алтернативно се поддържат доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение с искане за неговата отмяна поради липсата на мотиви относно обстановката в страната на произход и такива относно неприложимостта на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, както и поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при произнасянето по молбата като последваща такава.

Процесуалният представител на жалбоподателя счита, че при определяне на приложимото право в конкретния случай следва да се имат предвид и разпоредбите на Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 01.12.2005г. относно минимални норми на процедурата за предоставяне или отнемане статут на бежанец в държавите – членки и Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за признаването и правното

положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, по съображения, изложени в представената по делото писмена защита.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за законосъобразност на оспорения административен акт.

Административен съд, София град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспореното решение, в преклузивния 7 – дневен срок по чл. 84, ал.1 от ЗУБ, считано от датата на връчването му на 15.06.2011г., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Административното производство по ЗУБ е образувано с регистрирането на Л. О. У. на 07.06.2011г. по негова молба рег. № 2806/03.02.2011г. за предоставяне на документи. Искането закрила по реда на ЗУБ е заявено изрично от жалбоподателя с молба от 07.06.2011г.

Към момента на регистрацията самоличността на търсещия закрила е установена по негова декларация на основание чл. 30, т. 3 от ЗУБ с името Л. У., гражданин на Л., [дата на раждане] в [населено място], Л.. При провеждането на интервюто, жалбоподателят е представил паспорт № Ао02745389, издаден на 16.02.2011г. от Федерална Република Н. на името на Л. О. У., гражданин на Н., [дата на раждане] в [населено място] сити. Въз основа на тези нови данни в личното дело на чужденеца, открито на основание чл. 61, ал.2 от ЗУБ са отразени промени в личното му име и страната на произход.

В хода на административното производство с Л. О. У. е проведено интервю, за което е съставен протокол рег. № 2806/09.06.2011г. Видно от изложеното, жалбоподателят за първи път в това административно производство, признава пред интервюиращия орган, че е гражданин на Н. и представя националния си паспорт и акт за раждане. Като причини за поддържаната от него бежанска история в четири предходни административни производства като гражданин на Л., изтъква че имал проблем в Н., заради който напуснал страната и не искал никой да знае, че е от тази страна. Подробно разказва, че продавал петрол на черния пазар в Д. и при една от продажбите на негов редовен клиент – М. Ф., задлъжнял към шефа си с 80 000 долара, които клиентът не му платил. Бил обвинен, че е взел парите и трябвало да се спасява като напусне Н.. След като са изминали 4 години от тогава, решил, че истината следва да излезе наяве, защото тук има бебе и иска да започне нов живот.

С писмо рег. № Т-2585/09.06.2011г. на ДАНС е дадено становище, че не се възразява да бъде предоставена закрила на Л. У..

Производството е приключило с обжалваното решение № УП-109/10.06.2011г., с което интервюиращият орган при ДАБ при МС е отхвърлил молбата на Л. О. У. за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал.1 и ал. 9 и чл. 9, ал.1, 6 и 8 от ЗУБ.

В съдебното производство от страна на жалбоподателя се представят удостоверение за раждане на Г. О. У., от което е видно, че негов баща е жалбоподателят, удостоверение

№ 20100705009 на държавната агенция за българите в чужбина, че Г. О. У. е от български произход; копие от карта на постоянно пребиваващ чужденец в РБ №[ЕИК] валидна до 27.09.2011г. на името на Ш. Македонка.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че атакуваното решение е издадено от компетентен интервюиращ орган по смисъла на чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ. Видно от приложената по делото Заповед № 344/03.09.2010г. на председателя на ДАБ, издателят на акта – Р. Д. С., младши експерт в отдел „Производство и настаняване” на Регистрационно – приемателен център, [населено място] е надлежно овластена да изпълнява функциите на интервюиращ орган в ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ.

Възраженията в жалбата за нищожност на акта, поради изчерпване на времевата компетентност на интервюиращия орган да се произнесе по молбата за закрила в ускорено производство съгласно чл. 70, ал. 2 от ЗУБ са неоснователни. Към момента на издаване на оспореното решение от 10.06.2011г., 3 – дневният срок по чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ не е пропуснат. Съгласно цитираната разпоредба началният момент, от който този срок тече е образуването на производството пред интервюиращия орган. По силата на изричната норма на чл. 68, ал.1, т.3 от ЗУБ ускореното производство се образува с регистрирането на чужденеца, подал последваща молба за закрила, а не от момента на подаване на молбата за закрила. Действително в административната практика на ДАБ в много случаи, компетентният административен орган бездейства и не предприема предвидените от закона действия по регистрация на чужденеца, подал молба за закрила, което има за последица необразуване на административно производство по подадена молба. Бездействието на административния орган да предприеме действията по чл. 61, ал.2 от ЗУБ и да регистрира молбата на жалбоподателя от 03.02.2011г. са атакувани по адм. дело № 4427/2011г. по описа на АССГ – обстоятелство, което е служебно известно на съда и което не е спорно между страните в процеса. Но незаконосъобразното поведение на административния орган да извърши регистрацията няма отношение към началния момент, от който тече 3 – дневният за вземане на решение в ускореното производство на основание чл. 70, ал.1, т.1 от ЗУБ. Противно на твърденията в жалбата, този срок не започва да тече, докато не бъде регистриран чужденецът, съгласно чл. 68, ал.1, т. 3 от ЗУБ. В конкретния случай молбата, подадена от Л. У. на 03.02.2011г. е регистрирана на 07.06.2011г. и броен от този начален момент, към 10.06.2011г. срокът за произнасяне на интервюиращия орган в ускореното производство не е изтекъл, поради което оспореният акт не е нищожен.

Решението е обективизирано в предписаната от закона писмена форма. Възраженията за липса на мотиви са неоснователни. Интервюиращият орган подробно е обсъдил заявените от жалбоподателя нови обстоятелства относно родината му Н. и причините за напускането ѝ във връзка с наличието на основания по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

Не се констатираха допуснати съществени нарушения в хода на административното производство, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя и да препятстват съдебния контрол за материална законосъобразност на отказа да се предостави статут по ЗУБ въз основа на последваща молба по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

Цитираната от процесуалния представител на жалбоподателя практика на настоящия съдебен състав по адм. д. № 4734/2011г. относно наличието на съществени процесуални нарушения в ускореното производство касае случаите на неприключило

административно производство по предходна молба за закрила и е неотнормима към процесния случай. Безспорно се установява по делото, че с атакуваното решение, интервюиращият орган се е произнесъл като е регистрирал молба за закрила, подадена от Л. У. на 03.02.2011г. В този смисъл са и твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя, че молбата от 03.02.2011г. е регистрирана след завеждането на иск срещу неоснователното и продължително бездействие на органа да предприеме действията по чл.61, ал.2 от ЗУБ и да я регистрира. В така подадената молба липсва изрично волеизявление на жалбоподателя за търсена закрила по реда на ЗУБ. Такова е направено изрично към момента на регистрацията му по реда на чл. 61, ал.2 от ЗУБ, с молба от 07.06.2011г. Ето защо в случая не е налице неприключило административно производство по предходна молба за закрила, поради което регистрираната такава от 03.02.2011г. представлява последваща молба по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ и законосъобразно е разгледана с уточнението ѝ от 07.06.2011г., в ускорено производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ.

Решението съответства и на материалния закон.

Отказът за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут е мотивиран с нормата на чл. 13, ал.1, т. 5 от ЗУБ, съгласно която, молбата на чужденеца се отхвърля като явно неоснователна, когато е подадена като последваща и търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В конкретния случай, видно от текста на проведеното интервю от 09.06.2011г. жалбоподателят е посочил нови обстоятелства относно истинската си родина Н. и причините да я напусне. В тази връзка е представил национално свидетелство за раждане и национален паспорт издаден от Федерална Република Н.. До този момент в предходните производства по ЗУБ е поддържал, че е гражданин на Л. и основанията за закрила за изследвани с оглед тази страна на произход. Новите обстоятелства са обсъдени в мотивите на атакувания акт, като изводите, че същите не представляват заплаха за живота на молителя и не поражда страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната на произход, съответстват на материалния закон. В тази връзка са неоснователни доводите в писмените бележки на процесуалния му представител, че не е обсъдена обстановката в страната на произход. След законодателните промени в чл. 70, ал. 2 от ЗУБ /ДВ бр. 52/2007г./ за интервюиращия орган не съществува задължение с решението да се произнася по сигурността на страната на произход. В мотивите на оспореното решение подробно са изследвани изложените от жалбоподателя причини за напускане на Н. и правилно са приети като такива, които не представляват основания за предоставяне на бежански статут по чл. 8 от ЗУБ.

Не са налице и предпоставките на чл.9, ал.1, ал.6 и ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя. Съгласно цитираните норми хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който е принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт; или е съпруг на чужденец с предоставен хуманитарен статут и на техните малолетни и непълнолетни, невстъпили в брак, деца, доколкото това е съвместимо с личния им статус или не са налице обстоятелства по чл.

12, ал. 2. или други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците.

Интервюиращият орган е обсъдил предвидените от закона хипотези във връзка с посочените от жалбоподателя нови обстоятелства от бежанската му история, включително от гледна точка на опасността от тежки посегателства, изтечение и нечовешко отношение по смисъла на чл.9, ал.1-3 от ЗУБ. Изводите, че за жалбоподателя няма реална опасност от такива посегателства, включително и от гледна точка на ситуацията в страната на произход, съответстват на приложимата материалноправна норма и на принципа за non refoulement по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците.

Представените в хода на съдебното производство доказателства за семейни връзки с лице от български произход са неотносими към основанията за предоставяне на закрила по ЗУБ. В това отношение са основателни доводите на ответника, че принципът за запазване целостта на семействата, на който се позовава процесуалния представител на жалбоподателя се отнася до случаите на семейства на лица, получили закрила в съответната страна. В конкретния случай семейството на жалбоподателя не се ползва със статут по ЗУБ.

Предвид всичко изложено се налага краен извод за законосъобразност на оспореното решение, като издадено от компетентен орган, в предписаната от закона писмена форма, при спазване на предвидената от закона административна процедура и в съответствие с материалния закон. Поради това жалбата на Л. О. У. подлежи на отхвърляне като неоснователна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, София-град, I-во отделение, 11 –ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. О. У., гражданин на Н. против Решение № УП-109/10.06.2011г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Съдия: